

सामयिकात्यन्ताभावत्वसम्भवाच्च । तस्मान्नास्मिद्विज्ञानेऽभावो-
ऽतिरिक्तः किञ्च घटो ध्वस्तो घटो भावी घटोऽत्र नास्तो-
त्यादिप्रत्ययनियामकतया किञ्चिदस्वाकाङ्क्षायां तद्भावरूप-
मेव कल्प्यते लाघवात् । अभावस्यादृष्टस्य कल्पने गौरवा-
दिति प्र० भा० ॥ “नासदुत्पादो नृष्टङ्गवत्” सू० ॥ नरष्टङ्ग-
तुल्यस्यासत् उत्पादोऽपि न सम्भवतीत्यर्थः ॥ “उपादाननिय-
मात्” सू० ॥ नृष्टेव घट उत्पद्यते तन्तुवैव पट इत्येवं
कार्याणामुपादानकारणं प्रति नियमोऽस्ति । स न सम्भवति
उत्पत्तेः प्राक् कार्यासत्तायां हि न कोऽपि कारणे विशेषो-
ऽस्ति येन कञ्चिदेवासन्नं जनयेत्तेतरमिति । विशेषाङ्गी-
कारे च भावत्वापत्तेर्गतमसत्तया । स एव च विशेषोऽ-
स्माभिः कार्यस्थानागतत्वस्थेत्युच्यते इति । एतेन यद्वैशे-
षिकाः प्रागभावमेव कार्योत्पत्तिनियामकं कल्पयन्ति तद-
प्यपास्तम् । अभावकल्पनापेक्षया भावकल्पने लाघवात् ।
भावानां दृष्टत्वादन्यानपेक्षत्वाच्च । किञ्चाभावेषु स्वतो
विशेषे भावत्वापत्तिः । प्रतियोगिविशेषश्च प्रतियोग्यसत्ता-
काले नास्ति । अतोऽभावानामविशिष्टतया न कार्योत्पत्तौ
नियामकत्वं युक्तमिति ॥ “शक्तस्य शक्यकरणात्” सू० ॥ कार्य-
शक्तिमत्त्वमेवोपादानकारणत्वम् अन्यस्य दुर्वचत्वात् लाघ-
वाच्च । सा शक्तिः कार्यस्थानागतावस्थैवेत्यतः शक्तस्य शक्य-
कार्यकरणाच्चासत् उत्पाद इत्यर्थः ॥ “कारणभावाच्च” सू०
उत्पत्तेः प्रागपि कार्यस्य कारणभेदः श्रूयते तस्माच्च
सत्कार्यसिद्ध्या नासदुत्पाद इत्यर्थः । कार्यस्यासत्त्वे हि
सदसत्तोरभेदानुपपत्तिरिति । उत्पत्तेः प्राक् कार्याणां
कारणभेदे च श्रुतयः । “तद्धेदं तर्ह्यव्याकृतमासीत् । सदिव
सौख्येदमय आसीत् । आत्तैवेदमय आसीत् । आप एवे-
दमय आसुरित्वाद्याः ॥ “न भावे भावयोगश्चेत्” सू० ॥
नन्वेवं कार्यस्य नित्यत्वे सति भावरूपे कार्ये भावयोग उत्-
पत्तिप्रयोगे न सम्भवति असतः सत्त्व एवोत्पत्तिव्यवहारा-
दिति चेदित्यर्थः ॥ “नाभिव्यक्तिनिबन्धनौ व्यवहाराव्यव-
हारौ” सू० ॥ कार्योत्पत्तेर्व्यवहाराव्यवहारौ कार्योभिव्यक्ति-
निमित्तकौ । अभिव्यक्ति उत्पत्तिव्यवहारोऽभिव्यक्त्यभा-
वाच्चोत्पत्तिव्यवहाराभावः न त्वसतः सत्त्वेत्यर्थः ।
अभिव्यक्तिश्च न ज्ञानं किन्तु वर्त्तमानावस्था । कारणव्या-
पारोऽपि कार्यस्य वर्त्तमानलक्षणपरिणाममेव जनयति ।
सतश्च कार्यस्य कारणव्यापारादभिव्यक्तिमात्रं लोकोऽपि
दृश्यते । यथा शिलामध्यस्थप्रतिमाया लैङ्गिकव्यापारेणा-
भिव्यक्तिमात्रं तिलस्यतैलस्य च निष्पीडनेन, धान्यस्यतण्डु-

लस्य चावघातेनेति । तदुक्तं वाशिष्ठे । “सुसूक्ष्मावस्थया
चक्रपद्मरेखाः शिलोदरे । यथा स्थिताश्चितेरनस्तथेयं
जगदावली” ॥ एतेषामिवास्माकमप्यनागतावस्थायाः प्रागभा-
वाख्याया अभिव्यक्तिहेतुत्वाच्चेति । नन्वतीतमप्यस्तीत्यत
किं प्रमाणं ? न ह्यनागतसत्तायामिव श्रुत्यादयोऽतीतसत्ता-
यामपि स्फुटसुपलभ्यन् इति । भैवम् । योगिप्रत्यक्षत्वा-
न्यथानुपपत्त्यानागतातीतयोरुभयोरेव सत्त्वसिद्धेः प्रत्यक्ष-
सामान्ये विषयस्य हेतुत्वात् । अन्यथा वर्त्तमान-
स्यापि प्रत्यक्षेणासिद्ध्यापत्तेः । तस्माद्विद्यासौत्सर्गिकप्रामा-
ण्येनासति बाधके योगिप्रत्यक्षेणातीतमप्यस्तीति सिद्धयति
योगिनामतीतानागतप्रत्यक्षे च श्रुतिस्फुटीतिहासादिकं
प्रमाणं योगवार्त्तिके प्रपञ्चितमिति । नन्वभिव्यक्तिरपि पूर्वं
सती वाऽसती वा । आद्ये कारणव्यापारात् प्रागपि कार्य-
स्याभिव्यक्त्या स्वकार्यजनकत्वापत्तिः कारणव्यापाराच्च
विफलः । अन्ये चाभिव्यक्तावेव सत्कार्यसिद्धान्तकृतिः
असत्या एवाभिव्यक्तेरभिव्यक्त्यङ्गीकारादिति अलोच्यते ।
कारणव्यापारात् प्राक् सर्वकार्याणां सदासत्त्वाभ्युपगमेनो-
क्तविकल्पानवकाशाद्दृष्टवत् तदभिव्यक्तेरपि वर्त्तमानावस्थया
प्रागसत्त्वेन तदसत्तानिदृश्यर्थं कारणव्यापारापेक्षणात् ।
अनागतावस्थया च सत्कार्यसिद्धान्तस्याजतेः । नन्वेकदा
सदसत्त्वयोर्विरोध इति चेत् । प्रकारभेदस्योक्तत्वात् ।
नन्वेवमपि प्रागभावानङ्गीकारेण प्रागसत्त्वमेव कार्योत्पत्तौ
दुर्वचमिति । भैवम् । अवस्थानामेव परस्परभावरूपत्वा-
दिति ॥ ननु सत्कार्यसिद्धान्तरक्षार्थमभिव्यक्तेरप्यभिव्यक्ति-
रेदमेत्यत आह । “पारम्पर्यतोऽन्वेषणा वीजाङ्कुरवत्” सू० ॥
पारम्पर्यतः परम्परारूपेणैवाभिव्यक्तेरुद्भावानं कर्त्तव्यम्
वीजाङ्कुरवत् प्रामाणिकत्वेन चास्या अदोषत्वादित्यर्थः । वीजा-
ङ्कुराभ्यां चात्प्रायमेव विशेषो यद्वीजाङ्कुरस्यैव क्रमिकपरम्पर-
यानवस्था, आभिव्यक्तौ चैककालीनपरम्परयेति । प्रामाणि-
कत्वन्तु त्वस्यमेवेति । सर्वकार्याणां स्वरूपतो नित्यत्वमव-
स्थाभिर्विनाशित्वं चेति पातङ्गलभाष्ये वद्विप्रसिद्धेवैरपीय-
मनवस्था प्रामाणिकत्वेन स्वीकृतेति । “उत्पत्तिवद्वाहदोषः”
सू० ॥ यथा घटोत्पत्तेरुत्पत्तिः स्वरूपमेव वैशेषिकादिभि-
रसदुत्पादादिभिरिष्यते लाघवात् तथैवास्माभिर्घटाभिव्यक्ते-
रप्यभिव्यक्तिः स्वरूपमेवैवैव लाघवात् । अत उत्पत्तावि-
वाभिव्यक्तावपि नानवस्थादोष इत्यर्थः । अथैवमभिव्यक्तेर-
भिव्यक्त्यनङ्गीकारे कारणव्यापारात् प्राक् तस्याः सत्त्वानु-
पपत्त्या सत्कार्यवादादतिरिति चेन्न । अस्मिन् पक्षे सत